

Műleírás

Fülöp Koppány
Képzalkotás BA

Kaposvár
2023

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem

Kaposvári Campus

Képalkotás szak

Látomás, vagy emlékkép?

Konzulens: Ficzek Ferenc DLA
egyetemi docens

Készítette: Fülöp Koppány
DMS7IP
Nappali tagozat/BA

Intézet/Tanszék: MATE- RRMI
Vizuális Tanszék

MATE-Kaposvári Campus Rippl-Rónai Művészeti Intézet

2023

Tartalomjegyzék:

1. Bevezetés	3
1.a. Történet, üzenet.....	3
1.b. A téma fontossága.....	6
1.c. Kapcsolatom a munkával	7
2. Spiritualitás	8
2.a. Köznyelvi meghatározás	8
2.b. Saját jelentés	10
2.c. Reinkarnáció	12
3. Szakmai kérdések	13
3.a. Sík és tér kapcsolata.....	13
3.b. Két világ közti fal/membrán	14
4. Inspirációk	15
5. A munka folyamata	20
5.a. Anyagkísérletek	20
5.b. A munka vázlatai és az ötlet fejlődése	26
5.c. Anyaghasználat, színvilág.....	28
5.d. A munka véglegesítése	33
6. Összegzés:.....	34
7. Képjegyzék:	42
8. Irodalomjegyzék:	43

Az éjszaka megcsókolja a halványuló nappalt,
és fülébe susog:
„A halál vagyok, anyád. Újra megszüllek”
Rabindranath Tagore

1. Bevezetés

1.a. Történet, üzenet

- Milyen érzés van benned? Mit érzel?
- Elvesztem. Büntudat. Vége mindennek. Mintha elrontottam volna. Meg kellett volna menteni
- Most 10-től 1-ig számolok visszafelé, minden egyes számnál egyre nyugodtabbá válsz és egyre mélyebbre mész.....

Így kezdődött a felejthetetlen történet. És akkor átéltem valóságként, ahogy meghal a szerelmem. Szőke volt, hosszú hullámos hajú, fájdalmasan mosolygó. Láttam, éreztem, de egyre csak emelkedett, távolodott. Ott volt, de képtelen voltam megérinteni. Létezett és valahogy mégsem.

Nem tudtam, hogy ez álom, látomás, vagy egy emlékkép?

Döbbenetes élmény volt. Azóta próbálom formába önteni a tapasztalást. Kihívásnak éreztem, hogy diplomamunkaként valósuljon meg a látomás. Vagy emlékkép?

Természetesen a válasz mindenkinek a saját hitében létezik. Vannak, akik látomásként fogják fel ezt az élményt, és vannak, akik emlékképként tekintenek rá. Mindenki a saját maga alkotta világban él. Amiben hiszünk az mind egyedi. Nem szeretném, ha a témaválasztásom úgy tünne, mintha hitbeli ragaszkodás kérdéséről szólna. Ez az én saját életbeli tapasztalatom és saját nézőpontom.

A spiritualitás az én életemben egy nagyon fontos tényező. Ugyanúgy, ahogy minden más ember, én is egy egyéni látásmódú családból származom. Én egy spirituális közegben

nőttem fel. Édesanyám kineziológiával¹, illetve hipnózissal² is foglalkozik, de a spirituális gyógyítási folyamatok sok fajtáját elsajátította már sok évnyi tevékenysége alatt. Ezért nekem is természetesen volt alkalmam, ha úgy tetszik „tesztelni” képességeit, illetve mindenben megkérdőjelezni a különböző módszereket. De azt kell mondjam, hogy nálam beváltak. Így történt az az eset is, amelyből kiindulva kezdtem el megvalósítani a diplomamunkámat. Az egész egy nagyon komoly szakítással kezdődött, ami rettenetesen megviselt, nem tudtam beletörődni a történetekbe, nem értettem a kiváltó okot sem. Sokat beszélgettünk anyával a történetekről és végül egy hipnózisra is rávett. Akkor láttam ezt a „látomást” amely annyira megfogott, hogy úgy éreztem alkotássá kell alakítanom ezt az élénk képet a fejemben. Véleményem szerint ez egy emlékkép lehetett előző életemből, viszont jelképesen jelent meg előttem, inkább látomásként hatott.

Álltam, kezemet felfelé nyújtva és velem szemben egy gyönyörű női alak emelkedett a magasba, bele a fénybe. éreztem az érzést, mintha már egy fal lenne közöttünk, amin nem tudunk átnyúlni és megérinteni egymást, ő már távozott egy másik világba. Egy világba, amely nem kapcsolódhat fizikai szinten az enyémhez. Ekkor járta át a testemet egy érzés, amely kimondatta velem ezt: „meghalt”. Éreztem, hogy egy társat veszítettem el, egy olyan embert az életemből, aki nagyon fontos volt számomra.

A saját tapasztalataim győztek meg ekkor arról, hogy nem csak az van, amit fizikálisan látunk. Néha a láthatatlannak tűnő világ valóságosabb, mint az, amely minket körülvesz. Biztos, hogy vannak mások is, akik sejtik ezt, de nem merik felvállalni sejtésüket. Talán az újtól félnek, attól, hogy megváltozik a biztonságosnak tűnő, megszokott életük, talán attól, hogy kinevetik őket a többiek, vagy ki is közösítik azok, akik a tapintható, látható világ kizárólagosságában hisznek. Félnék, mert tartozni akarunk valahová. Mert rettenetes magányosnak lenni. Eddigi életem során már azt is megtapasztaltam, milyen, amikor az embert úgymond szeretik, körülveszik barátok, látszólag irigylésre méltó szociális élete van, de a legbenső gondolatait, megérzéseit, felismeréseit nem tudja megosztani velük. Mert nem értik. Mert ők nem látják. Mert még nem tapasztalták...

Mindezekkel az érzésekkel és látomásokkal együtt született meg a fejemben maga az alkotás formai és képi világa. A vászon, amely csupán egy fal, vagy membrán a vászon mögötti és a fizikai világ között, ugyanúgy, ahogy akkor éreztem amikor nem tudtam megérinteni többé

¹ Olyan stresszoldó módszer, amelyben a terapeuta kézi izomtesztelést használ a probléma beazonosítására. Az energiahiányokat az érzelmek felengedésével, megértésével oldja.

² Hipnózissal való gyógyítás, előző életekbe való visszatérés, probléma feloldás.

az elveszített szerelmemet. Ő próbál felém nyúlni a másik világból még a falon át is, de hiába minden, hiszen ő már annak a dimenzióknak, világnak a része, én pedig itt vagyok a Földön, a fizikai világban.

1.b. A téma fontossága

Alapvetően már a világnézetem és nevelésemből adódóan fontos számomra ez a téma. Viszont az az emlékkép, vagy látomás, amelyet akkor láttam, örökre az emlékezetembe égett, és nagyon régóta azon gondolkoztam, hogy vajon hogyan is tudnám az érzéseket és képeket magamban átalakítani valamiféle alkotássá, megmutatni másoknak is azt, ami bennem megszületett akkor. Úgy éreztem, hogy a diplomamunka készítése pont jó lehetőség arra, hogy ezt a történetet és érzést megfogalmazzam és kiadjam magamból, és megalkossak valamit, amivel át tudom ezt adni másoknak is, vagy legalább azoknak, akik kíváncsian figyelnek meg az elmémben zajló folyamatokat. Számomra az lenne ebben az egész munkában a legfontosabb, hogy átadhassak valami „túlvilágit” annak, aki majd megtekinti. Valami olyat, ami arra ébreszti rá, hogy a létezés örök, a halál csak a mi elménkben létezik. Szeretném világgá kürtölni, hogy a halál csak illúzió! Az, hogy valamit, vagy valakit testben nem érthetek, attól ő még létezik! Fal van közöttünk valóban. A hitrendszerünk alkotta fal. De ez a fal áttörhető!

Munkámban ezt az érzést átadni a legnehezebb. Nem szabad, hogy bonyolult legyen, viszont nem lehet túl egyszerű és egyértelmű sem. Mindenkinek a saját gondolatai határozzák majd meg, hogy egyetért-e azzal, amit én képzelek bele és amiért én ezt létrehoztam, vagy teljesen mást vált ki belőle a látvány.

1.c. Kapcsolatom a munkával

Amikor először elkezdtem ötletelni, csak próbáltam megfogalmazni azt, amit láttam módosult tudatállapotban. Igyekeztem megragadni magát a képet. De idővel rá kellett jönnöm, hogy sokkal fontosabb az érzések közvetítése, mint a látottak megragadása és lemásolása. Ezért is fordítottam át a munkámat egy sokkal földöntúlíbb megformálásba. Elkezdtem azon dolgozni, hogy miként tudnám úgy megalkotni ezt az egészet, hogy ne csak látványt adjon, hanem a saját érzéseimet is megjelenítse. Talán az egyik legjobb hozzászólás, amit kaptam, Sörös Rita tanárnőtől jött, aki a másod konzulensem. Egyik konzultációnk alkalmával amikor meséltem neki az ötletemről, azt mondta, hogy talán én is a munka része kellene legyek. Akkor lesz teljesen az a kép, amit a fejemben láttam, ha a kész munka elé állok! Nélkülem ez az egész csak egy installáció. Azáltal jön létre a mű, hogy én is ott vagyok.

Ezzel a gondolattal a fejemben kezdtem el igazán dolgozni a munkámon. Azt tűztem ki célul, hogy a teljes érzést megpróbálom átadni, ahogy átélem a szeretett lány elvesztését. Ahogyan engem kétségbe szorít a falnak megélt halál, vagy ahogy fallá merevedik számomra a halál illúziója.

2. Spiritualitás

2.a. Köznyelvi meghatározás

Fogalma:

„Hagyományosan a vallási átalakulás folyamatára utal, amelynek célja „az ember eredeti lényének helyreállítása”, azaz „Isten képmására”. Jelenthet olyan világnézeti formákat, amelyek elsősorban szellemi, természetfeletti erők, illetve a lélek értelmezésén, magyarázatán alapuló irányzatainak közös neve.”³

A spiritualitás egy széleskörű, komplikált fogalom, amelyet sokan különböző módon határoznak meg, függően az egyén kulturális, vallási és filozófiai háttérétől. Mind ezek ellenére, alapjába véve a spiritualitás az ember mély és jelentőségteljes kapcsolatát jelenti valami felettünk állóhoz, amely valamelyest isteni erő, maga az univerzum⁴, vagy az egész világ, minden dolog összekapcsoló energiája.

Az egyik fő témája a spiritualitásnak, az életünk értelmének és céljának a kiderítése. Sokan ezért a két tényezőért fordulnak a spiritualitás felé, hogy irányt találjanak az életük útján. Az emberi létezés célja, kapcsolatok egyének és az univerzum között mind ezekhez a kérdésekhez tartoznak.

Egy másik kulcsfontosságú nézete a spiritualitásnak, a belső béke és jólét megteremtése. Sok módszer létezik erre, mint a jóga, a meditáció, az imádkozás, ezek mind csökkentik a bennünk lévő stresszt és szorongást, felszínre hozzák bennünk a nyugalmat. Ezek a különböző gyakorlatok segíthetnek kialakítani egy nagyobb mértékű önismeretet, illetve saját gondolataink, érzéseink, motivációink mélyebb, gyakorlatiasabb értelmezését is.

Az egyik legfontosabb nézőpont, az univerzummal való összekapcsoltság fogalma. Kifejezetten sok spirituális tradíció hangsúlyt helyez erre a nézetre, amely szerint minden és mindenki kapcsolódik egymáshoz valamilyen szinten. Ez előhossa bennünk azt, hogy a világon mindennel és mindenkivel tisztelettel és együttérzéssel bánjunk. Ez által kialakul bennünk nagyobb empátia másokkal szemben, megpróbálunk megértőbbek lenni és a természetet is jobban tiszteljük és igyekszünk megvédeni azt.

³ Spiritualitás fogalma, forrás: Wikipédia

⁴ Világegyetem, itt inkább a mindent összekapcsoló energia.

Összességében a spiritualitás egy mélyen személyes és szubjektív tapasztalat, amelynek nagyon sok különböző formája lehet egyéntől függően. Hisz legyen szó formális vallási gyakorlatról, filozófiai gondolatok feltárásáról, vagy egyszerűen csak önmagunkkal és másokkal való kapcsolatteremtés módjairól, a spiritualitás a személyes növekedés és átalakulás hatalmas ereje lehet.

2.b. Saját jelentés

Mi számomra a spiritualitás? A spiritualitás egészen kis korom óta az életem része. Azt is mondhatnám, nekem szerencsém volt, mert olyan családba születtem, ahol a „másképp” gondolkodás természetes volt. De nem hiszek a szerencsében, mert, ha véletlenek nincsenek, akkor szerencse sem lehet. Otthon a megértés, az elfogadás volt az elérendő cél és nem mások legyőzése. Egészen kicsi koromtól arra neveltek, hogy magamban keressem az okot, ne másokat hibáztassak azért, ami velem történik és nekem nem jó. Teljesen természetes volt, hogy több életünk van a Föld nevű játszótéren és a cél a tapasztalás. Emlékszem, mikor anyukám a halálról beszélt! Azt mondta, amikor egy lélek inkarnálódni⁵ akar, hogy újabb tapasztalásokkal legyen gazdagabb, elbúcsúzik a társaitól és a láthatatlan falon átjőve megszületik. Ilyenkor mi nagyon-nagyon örülünk a kisbaba születésének. De gondoljunk arra, mondta, ez olyan, mintha ott, a falon túli világban, meghalt volna! Onnan eljön, hogy itt lehessen. Aztán ha megtette a lélek, amit emberként meg kellett tennie, hazamegy.

A karma fogalmával is elég korán találkoztam. Bármit teszek, vagy tettem akár előző életemben is, annak következménye van, mondta anya sokszor. Most már látom, hogy ez a szemlélet jobbra teszi az embert. Mert aki tudatában van annak, hogy tetteinek életéken át kiható következménye van, törekszik arra, hogy békésebb, elfogadóbb, jobb legyen. Hogy ne ártson, mert vissza fogja kapni. Semmit nem lehet megúszni! Az élet igazságos akkor is, ha mi ezt most az apró emberi nézőpontunkból nem látjuk. Minden életünket eltervezzük, ezt nevezhetnénk akár sorsnak. Sokszor negatívan hangoztatják az emberek, mikor szenvednek, hogy a sorsuk miatt nem boldogok. De ez nem így van! Azért szenvednek, mert nem látják a teljességet, mert azt hiszik, hogy rossz az, amiben éppen részük van.

Valóban van egy élettervünk. De ez nem büntetés. Sokkal inkább feloldása a régi terheknek. Ugyanis, ha bármelyik életemben elkövettem másokkal szemben valamit, azt előbb-utóbb én magam érezni akarom. A másik érzését, helyzetét, akinek rosszat okoztam. Mert ebből tanulok. Mert így leszek jobb azáltal, hogy most már tudom, milyen érzés volt annak, akinek ártottam. Furán hangzik ez annak, aki még nem tapasztalta, de valójában mindenki jó és tiszta lélek szintjén. Azt hiszem azért is szenvedünk, mert büntetjük magunkat egy régi cselekedetért. Mert azt hisszük, bűnhődni kell. Elképesztő, mennyire nehéz magunknak megbocsátani! Mert ez lenne a cél.

⁵ Megtestesülni, testet ölteni

Megérteni mit tettem, miért, mit okoztam ezzel másoknak (ehhez kell benne lenni mások helyzetében) és megbocsátani magamnak. Ezáltal feloldódik a karmánk egy része. Többek lettünk, bölcsőbbek, közelebb kerültünk a teljességhez.

2.c. Reinkarnáció

A sajátos spiritualitásom és munkám meghatározó eleme a Reinkarnáció. A szó jelentése lélekvándorlás, vagy a lélek új testbe születése a fizikai halál után. Erről a szóról általában mindenkinek keleti vallások jutnak eszébe, mint a Buddhizmus, vagy a Hinduizmus, de ha jobban utána jár az ember, akkor arra lehet figyelmes, hogy a történelem során szinte minden vallásban megtalálható legalább megemlítés szintjén ez a hit, vagy nézet. A görögök és rómaiak vallásain át, a germán és kelta harcosok nézetin keresztül egészen az Iszlám és Keresztény vallásig mindenhol jelen van. Érdekesnek tartom, hogy mennyi átfedés létezhet különbözőnek nyilvánított hitrendszerekben ezért is néztem utána ezeknek az információknak.

A görögöknél az Orfizmus keretein belül voltak jelen a Reinkarnáció elemei. Orfeusz volt az a költő, akinek nevéből jött létre az egész, és ő írt elbeszéléseiben és tanításaiban a lélekvándorlásról. Több olyan Görög filozófus is van, akiknek erre vonatkozó elméletei a mai napig hatással vannak a nyugati filozófiára.

A rómaiaknál Cato ezt írta: *„Az emberek azért születnek különböző tehetségekkel, mivel ezt az örökségüket előző életükben szerezték meg.”* Kifejezetten szép gondolat, és talán még logikusnak is tűnik, ha feltesszük a kérdést magunknak, hogy vajon miért ért mindenki valamihez, a nélkül, hogy túl sokat gyakorolta volna?

A Germán és Kelta kultúrában kissé máshogyan működött ez az egész. Ők inkább egy földön túli életben hittek, amelybe az juthatott el, aki harcolt és tiszteletteljesen elesett a csatában. Viszont a viking, illetve északi mitológiában miután a *Valhallába* jutnak a harcosok, elkezdenek együtt gyakorolni, hogy amikor a *Ragnarök* eljön, készen álljanak a küzdelemre. Ez a folyamat abból áll, hogy összecsapnak minden nap. Vannak, akik elhullanak, de később felélednek és együtt vacsoráznak mulatnak egyet. Aztán másnap kezdődik minden előlről. Ilyen szempontból akár erre is rá lehet aggatni a reinkarnáció fogalmát.

Az Iszlám vallásban ez a nézet így fogalmazódik meg: *„Isten lényeket teremt, újra és újra visszaküldi őket, míg aztán hozzá vissza nem térnek.”*

Sokan azt gondolják, hogy a Kereszténység távol áll a lélekvándorlás fogalmától, ezek ellenére a II. században teljes mértékben elfogadott volt az akkori filozófusok és teológusok körében ez a nézet. 553-ban volt a nagy fordulat, amikor is a konstantinápolyi zsinat

eretnekségnek kiáltotta ki a reinkarnáció tanát, és az erre vonatkozó egyértelmű részeket kitörölték a Bibliából, mind ezek ellenére utalások a mai napig maradtak benne erről a nézetről.

Tehát a gondolatomat azzal zárnám, hogy nem csak és kizárólag a keleti kultúrák vallásai beszélnek a reinkarnációról, sőt mi több szinte egytől egyig minden vallás történetében van, vagy volt rá utalás nem is egyszer. A régi időkben majdnem mindenki hitt ebben és e szerint élte az épp akkori életét. ⁶

3. Szakmai kérdések

3.a. Sík és tér kapcsolata

A nyár folyamán elkezdtem foglalkozni otthon a szobrászattal. Agyagból és gipszből készítettem különböző munkákat, kíváncsivá tett az egész, és még talán jobban felvillanyozott, mint a festészet. Mivel alapvetően festészet szakirányt végzek, egyértelmű volt, hogy a diplomamunkám festmény lesz, de egy kicsit többé akartam tenni ennél, ekkor jutott eszembe, hogy mi lenne, ha keverném a két irányzatot, és egy festett dombormű lenne az egész munka. Ekkor kezdtem el gondolkodni, hogyan is lehetne megvalósítani ezt. Először arra gondoltam, hogy szimplán kilóg egy szobor szerű részlet a vászonból, de más ötletem is támadt. Talán, ha maga a vászon vagy egy rugalmasabb anyag van máshogy felfeszítve, mögötte pedig valami térbe hozza, kinyomja a síkot és végül mégis csak a vászon az, ami a munka része, nem pedig a testek, amikre ráfeszítem azt. Így jutottam el az anyagkísérletekig, ki akartam próbálni több lehetőséget. A sík és a tér kapcsolatát figyelve.

Témámhoz illeszkedő módon, a síkot megtörve, a vásznat, mint egy falat/membránt nyomja ki valami, vagy valaki hátulról. Akár csak a fizikai és a spirituális (vászon mögötti) világ közti fal. Ott volt az elérhetetlen érzés, mintha egy fal lenne köztünk amin nem tudunk átnyúlni, pont ezért találtam ki ezt a megvalósítást.

⁶ Reinkarnáció a vallásokban, forrás: reinkarnacio.webnode.hu

3.b. Két világ közti fal/membrán

Több konzultáció után, a munkám alapja egyre inkább redukálódott. Nem szerettem volna elvinni az egészet egy giccses⁷, túldíszített út felé. A két világ közötti fal fogalmát fogtam meg inkább, mint alapot. Ezek ellenére természetesen minél komolyabb módokon igyekeztem előállítani az anyagot, amelyre később ráfeszíthetem, a vásznat, vagy a lepelt.

Ezt a két világ közti falat már említettem, a lényege az egésznek technikailag az lenne, hogy az elméletben létező „vásznon túli” vagy egyszerűbben egy túlvilág és a kézzel fogható fizikai világ közt van egy fal. Ez a fal nem feltétlenül látható és nem is biztos, hogy valóságos, de én úgy képzelem el, hogy amikor egy lélek, vagy entitás⁸ abból a másik világból üzeni szeretne, vagy mint az én esetemben, nyúlni akar felém, kapcsolatot létesíteni és kommunikálni, akkor ez a fal megmutatkozik. A lélek pedig ahogy kinyomja ezt a falat, ahogy át akar rajta törni, úgy nyomja felénk, a mi világunkba a fal anyagát, ezzel láthatóvá válnak a vonásai, körvonala a fizikai testének is. Ezt a pillanatot örökítettem meg végül, amikor a fal megjelenik és a lélek fizikális testet öltve, de mégis szinte láthatatlanul mozdul felénk. Láthatatlanul, hiszen csak a fal domborodását láthatjuk, magát a testet nem. Volt egy olyan ötletem, hogy hátulról is nézhetjük a munkát, akkor csak üreget látunk az anyagon. Tehát gyakorlatilag csak a fal látható, az alak pedig ezt a falat láthatatlanul formálja azzal, hogy kinyomja, így meg is jelenik, de mégsem teljesen kézzel fogható. De ez a munka elkészítése után már nem érződött teljesnek, vagy normális módon kivitelezhetőnek.

⁷ Ízléstelen alkotás, olcsó hatású, külsőséges, elcsépeelt eszközökkel létrehozott termék, belső vagy szellemi tartalom nélkül.

⁸ Önálló egységként működő személy, élőlény vagy egyesülés

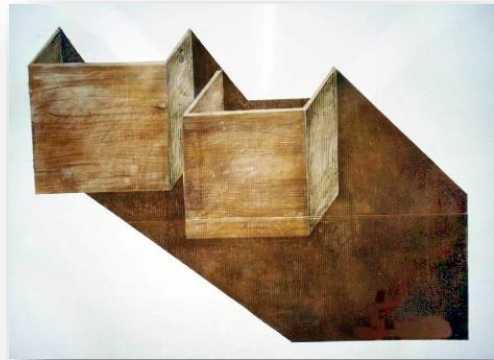
4. Inspirációk

Az első alkotó, akit a konzulensem mutatott, pont az édesapja volt, **Ficzek Ferenc**, akinek a „Plasztikus vásznak” kiállítását mutatta meg felvételről. Az alkotások egészen közel álltak az én alapötletemhez, hiszen a vásznak különböző feszítéséről volt szó. főként shaped canvas⁹ szerű művek voltak, de volt olyan is, amelynek a lényege pont az volt, hogy valamiféle test a ráfeszített vásznat kinyomja így a síkból kissé a térbe emelkedik az alkotást.

Szikora Tamás is egy olyan művész volt, aki a síkot és a tért hozta egy alkotásba. Szikora a festményeibe konkrét tárgyakat illesztett bele. Volt, amikor ezeket a tárgyakat csak lefestette, törekedve a térbeliségre, de volt, hogy ténylegesen térben helyezte rá a műveire. Kifejezetten inspiráló volt abban az ötletben, hogy a vászonra, vagy az alá helyezzek térbeli formákat.

1. kép: Szikora Tamás: Tíz Objekt

2. kép: Szikora Tamás: Két dobozárnyék

⁹ Különleges alakú festmények és objektok megjelölésére szolgáló fogalom. A vászon különböző módon való feszítésével is elérhető.

Keserü Ilona is egy olyan művész, akit a konzulensem említett. Műveiben ő is többször kísérletezett a vászon gyűrésével, alakításával kikeményítésével, és festett formáit sokszor térbe is hozta.

3. kép: Keserü Ilona: Alkony

Giovanni Lorenzo Bernini: Olasz szobrász a 17. századból, akinek szobrászatában kifejezetten nagy motivációra leltem, hiszen eszméletlen módon volt képes megformálni a különböző ruhákat, illetve drapériákat, mintha azok nem is egy kemény márványból készültek volna. Munkásságának hatását éreztem amikor elkezdtem festészet helyett szobrászattal, illetve domborművel foglalkozni.

4. kép: Bernini: Alvó hermafrodita

5. kép: Bernini: Szent Teréz extázisa

6. kép: Bernini: Boldog Ludovica Albertoni halála

Antonio Corradini egy másik olasz szobrász, a 18. században alkotott, aki még Bernini-nél is nagyobb hatást gyakorolt rám miután elkezdtem a formákra ráteríteni és kikeményíteni az anyagot. Hihetetlen módon készített hasonló elképzeléssel szobrokat, természetesen más technikával, hiszen ő márványból faragta ki azokat. De többszörösen megjelennek olyan alakok műveiben, amelyek valamiféle fátyollal vannak lefedve, az ember, ha ránéz, már-már el is hiszi, hogy az valóban egy fátyol, amelyet ráterítettek egy szoborra.

7. kép: Antonio Corradini: Fátyolos nő mellszobra

8. kép: Antonio Corradini: Vestal Virgin Tuccia

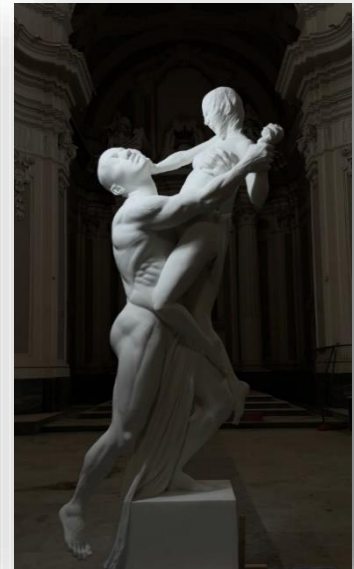

9. kép: Antonio Corradini: Szentség

Jacopo Cardillo „Jago” még egy olasz szobrász, akit meg kell említenem, hiszen maga az, hogy egy évvel ez előtt otthon elkezdtem szobrászattal is foglalkozni, az neki és munkásságának köszönhető. Jago egy kortárs szobrász, 1987-ben született, jelenleg is kifejezetten nagy hírnévvel alkot, nagyon erősen törekszik az élethűségre, de mégis szinte mitológiai alakokat hoz létre, nem feltétlenül valóságos személyeket. Számomra csodálatosak és érzelmmel teliek művei, még olyan is akad köztük, amely inspirálta a diplomamunkámat is.

10. kép: Jago: *Vailed Son (Fátylazott Gyerme)*

11. kép: Jago: *Aiace & Cassandra*

12. kép: Jago: *Pietas*

5. A munka folyamata

5.a. Anyagkísérletek

Az első lépés az volt, hogy valamiféle forma nyomja ki az anyagot. Ebben konzulensem Ficzek Ferenc segített, azt az ötletet adta, hogy különböző geometriai testeket tegyek a síkra, és arra feszítsem rá az anyagokat. Az alap az volt, hogy legyen egy gömb, egy kocka és egy kúp, vagy gúla. Keresgélésbe kezdtem, bejártam boltokat, de arra a szomorú következtetésre jutottam, hogy manapság a gyermekek nem igen játszanak már építőkockákkal. Ezért nem volt más választásom, készítettem agyagból különböző formákat, nem tökéletes geometriai testek természetesen, de a lényegét átadják a kísérletekhez.

Téglatest

13. kép

14. kép

Gömb

15. kép

16. kép

Kúp

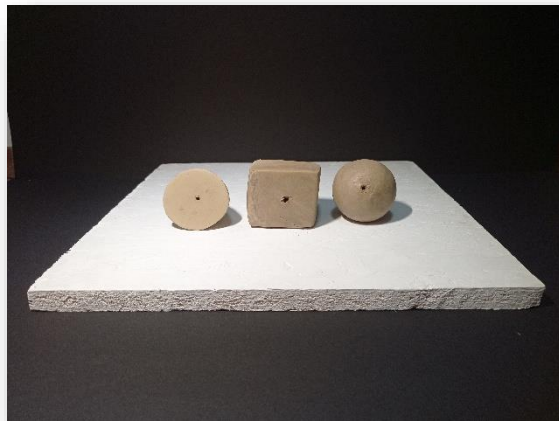
17. kép

18. kép

Miután ezek elkészültek, Egy préselt falemezt festettem fehérre, majd a közepébe egy csavart erősítettem. Ez után a megszáradt agyagformákat kifűrtam, így a falemez közepén lévő csavarra ráerősíthetővé váltak.

Innentől kezdve a folyamat egyszerűvé vált: egy formát rácsavarni a falemezre, ráfeszíteni egy anyagot, lefotózni, aztán másik anyagot is, ezután a forma cseréje és mehet minden előlről.

19. kép

Először egy fekete műanyag zsákot próbáltam ki, ez nem nyerte el a tetszésemet, így csak egy formával teszteltem:

20. kép

21. kép

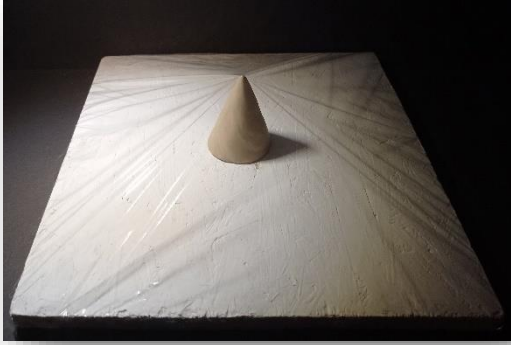
A következő a celofán/fólia volt, ezzel el tudtam szórakozni, egészen szép dolgok keletkeztek belőle, és ekkor találtam ki, hogy nem feltétlenül a vásznat kell ráfeszítenem valamire, hanem a vászon síkban van, és abból kilóg valami, úgy, mint az első ötletem, de azzal a különbséggel, hogy erre még pluszba ráfeszíték egy átlátszó réteget, amely ugyan úgy érzékelteti a síkból a térbe áttörni próbáló kéz feszülését a membránon.

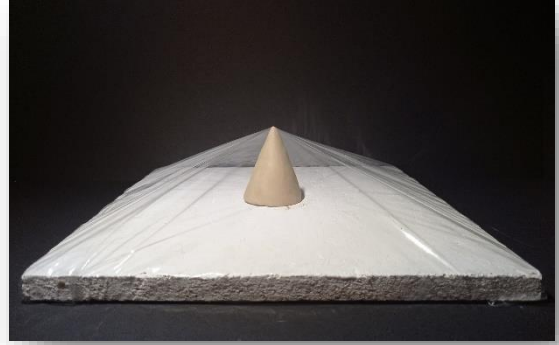
22. kép

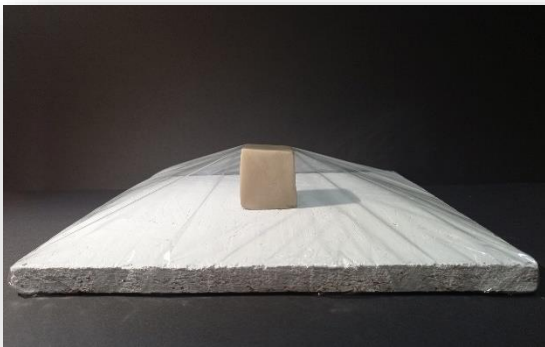
23. kép

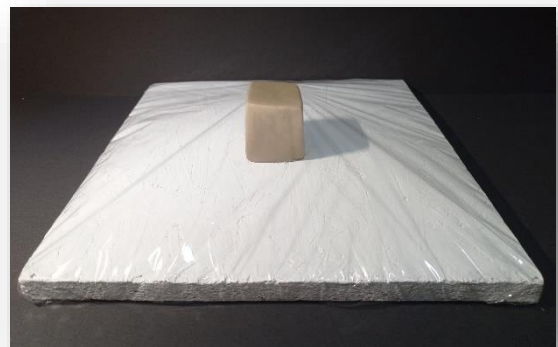
24. kép

25. kép

26. kép

27. kép

És végül jött a vászon. Itt is rá kellett jönnöm néhány dologra, de sajnos nem pozitív irányba terelte az ötletemet. Ugyanis az lett az eredmény, hogy a lealapozott vászon túlságosan keménynek és nem kifejezetten formálhatónak ígérkezett. (Sajnos alapozatlan vásznat kipróbálni egyelőre nem volt lehetőségem, majd a későbbiekben)

28. kép

29. kép

30. kép

31. kép

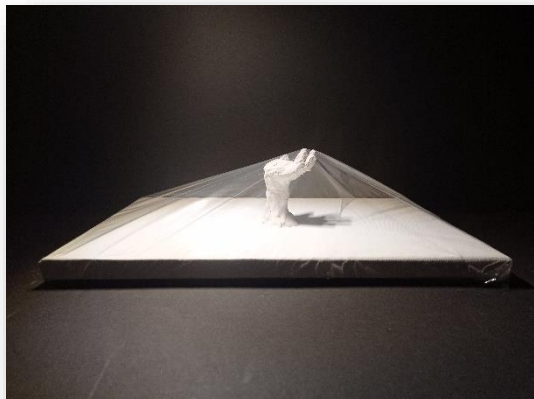

32. kép

33. kép

Utolsó kísérletként egy apró gipsz kezecskét készítettem. A vászon keretére egy másik lécezt erősítettem középre, amelyre rá fűrtam a gipsz kezecskét így kiemelve a vászon síkjából, ez után pedig egy celofánt feszítettem az így már térben lévő munkára.

34. kép

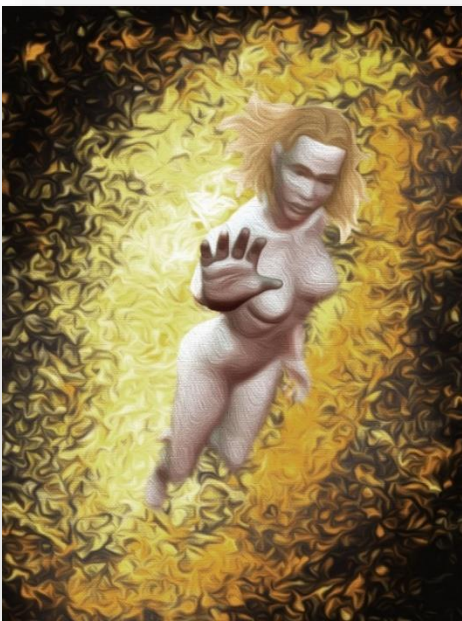
35. kép

5.b. A munka vázlatai és az ötlet fejlődése

Elsőként digitális vázlatokkal kezdtem, így próbáltam elérni a különböző hatásokat, színeket minél egyszerűbb módon. Itt még inkább festészetben gondolkoztam, illetve már megjelent a fejemben, hogy talán ráhelyezek valamit a vászonra utólag, vagy magát a vásznat nyomom ki. Egy kissé talán túlságosan is színes vázlat jött létre. A központi figura egy lebegő női alak, amely a kezével felém (vagy a néző felé) nyúl ahogy a látomásomban is láttam. A kéz a legfontosabb részlet a festményben, ez van a legközelebb hozzánk, tehát a legjobban kivehető is ezáltal. A test többi részét kissé homályosított módon festve, a háttérrel hasonló mélységű és tónusú színekkel.

Első vázlat (A háttér színei és felépítése nem a terv része, csak a figura):

Digitális vázlat az utólagosan fóliával bevont ötletről:

36. kép

37. kép

38. kép

Sok különböző kézzel készített apró vázlat is készült ezek után. A rajzfüzetemben csak úgy gyűltek az ötletek, de nagyon sokáig nem voltam velük megelégedve, folyamatosan különböző pózokban igyekeztem a figurát ábrázolni, végül pedig észrevettem, hogy már egy ideje egészen hasonló pózokat rajzolok, ekkor készítettem egy újabb digitális vázlatot egy 3D

modellező alkalmazás segítségével, ahol a figurát olyan pózban tudtam kialakítani, ahogy elképzeltem és számtalanszor felvázoltam. Miután ez megvolt, Photoshopon készítettem el az új ötlet digitális, már kevésbé giccses, de még egyáltalán nem végleges vázlatát.

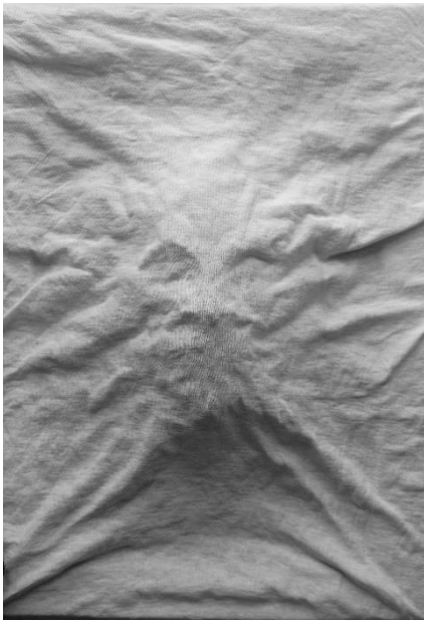
Az anyagkísérleteket követően következett az első közös diplomakonzultáció, amelyet követően arra jutottam a tanárainm tanácsai és elemzése után, hogy az eddigi ötleteim kissé túl direkttek, illetve túl figurális a munkám, amiből még akár giccs is születhet.

Ezért az egész egy kisebb fordulatot vett, a konzulenseimmel való beszélgetések során kialakult az, hogy mi is lesz a végleges munka. Az egész inkább egy installáció lesz, mint sem festmény. Ezek tudatában viszont újabb anyagkísérleteket és vázlatokat készítettem. A figurát redukáltam, vagy inkább sejtelmessé tettem, először talán túlságosan is. Az alap ötletet, a kép domborodását és a két világ közti falat pedig kiéleztem erősebben. Az újabb anyagkísérletek inkább az anyag formálásáról szóltak első ízben. Különböző formákat és kötőszereket próbáltam ki. Felhagytam azzal is, hogy ezt az egészet keretbe foglaljam. Egyrészt kissé természetesebb, előbb formákat akartam létrehozni, másrészt magát az érzést sem akartam egyáltalán bezárni és szögletessé, materialistává tenni.

5.c. Anyaghasználat, színvilág

Az első kísérletekhez a formákat agyagból formáltam meg, és a vászon, illetve más anyagok keretre/préselt falemezre feszítésével próbáltam létrehozni egy dombormű hatást.

Az első konzultáció után viszont ez elment abba az irányba, hogy nem a keretre feszítettem az anyagot, hanem kikeményítettem, így hagyva neki egy kis természetességet és teret a kibontakozáshoz. Ez után kezdődött el igazán a munka menete, konzulenseimmel többször tanakodtunk, hogy a munka, hogy tudna elkészülni úgy, hogy maradandó is legyen és látványos is. Először az anyag kikeményítését próbáltam tapéta ragasztóval, illetve faragasztóval is, ezek mind túl gyengének bizonyultak. Végül az lett az ötletem, hogy a figurát gipsz segítségével készítem el egy modellről, és miután elkészítem a pozitív változatot, egy leplet helyezek rá, amit kikeményítek ugyan csak gipsszel. A gipsz negatív formához is készítettem próbát egy régebbi szoborról és az anyag gipsszel való kikeményítéséhez is.

39. kép

40. kép

A színvilág kitalálása is egy hosszadalmas folyamat volt, mivel az alapvető ötletben egy festményt szerettem volna készíteni, hosszú ideig azon gondolkodtam, hogy a domborműként elkészülő végleges ötletemben is szükség lesz a színek hatására. Viszont ezt a gondolatot elvettem, konzulenseim is és tanáraink is egyhangúan mondtak, hogy nem lesz szükség a színek használatára, a figura a lényeg, a színek túl erőszakosan, vagy szájbarágósan hathatnának.

Ezért egyértelműen maradtam a gipsz alapvető fehér színénél, amelyet még kiemeltem akril festékkel is, amikor már a finomításokat végeztem. Hiszen a fehér színnek számtalan szimbolikus jelentése van különböző kultúrákban. Ezt a színt összekapcsolják a tisztasággal, ártatlansággal és a békével is. Esküvőkön használatos, hisz az új kezdetet és az élet új szakaszát is szimbolizálja. Más kultúrákban viszont a fehér akár a halál és a gyász színe is lehet.

Néhány spirituális tradícióban ezt a színt egy isteni erővel, valami felettünk állóval kapcsolják össze. Rituálékon, szertartásokon használják, hogy megjelenítsék a tisztaság és megvilágosodás szimbólumát. Sokszor a transzcendentalitást¹⁰ és a végtelenséget is hozzá kapcsolják, tehát a legnemesebb emberi ideálok és törekvések színe is.

A természetben a fény a világossággal és átlátszósággal asszociálják, hiszen a hó, a felhők, és a nap ragyogásának színe is. Mivel ezekkel kapcsolják össze, ezért az igazság és őszinteség szimbólumává válik, illetve a nyitottság és sebezhetőségévé is.

A modern nyugati kultúrában a tisztaság és sterilitás színe. Használják kórházakban, laborokban és más helyeken, ahol a tisztaság és higiénia kifejezetten fontos. Viszont ezeknek a szimbolizálása mellett sajnos hideg és személytelen hatást is kiválthat belőlünk, amely nem biztos, hogy egy kórházban annyira jól tud esni.

Összességében kifejezetten sok jelentése lehet a fehér színnek, igen sokrétű, és széleskörűen változhat függően a kulturális, spirituális és társadalmi viszonyoktól. Ezt a színt az emberek a történelem során használták nagyon különböző szimbólumok kifejezésére, a tisztaság, sterilitás és ártatlanságtól kezdve, a halálon és gyászon keresztül, az új kezdetekig.

¹⁰ Ami érzékekkel meg nem tapasztalható, ami túl van a tudományos megismerésen.

41. kép

42. kép

Magához a figurához először is egy modellt kellett felkérnem, és ezt a szerepet szerencsére viszonylag hamar elvállalta egy első éves színész hallgató: Nagy Lídia. Az egész procedúra az anyagkísérletek után a modell arcáról, illetve különböző (a háttérből kiemelkedőnek látszó, előrébb nyúló) testrészéről való negatív formák levételével kezdődött. Ehhez gipszes géz lapokat használtam. Száradás után levettem ezt a modelltől, amelybe később gipszet öntöttem, így megkapva a pozitív formát is.

43. kép

44. kép

Az első próbálkozás nem sikerül tökéletesen, ezért természetesen nem csak egy negatív, illetve pozitív készült a modellemről mire eljutottam a használhatóan megformált változatig.

45. kép

46. kép

Miután a gipsszel való keményítés mellett döntöttem, tesztekkel kellett végrehajtanom, hogy milyen ruhaanyagot használjak. Egyszerű, keményebb lepedőt próbáltam meg először, azt gondolván, hogy ettől jobb lesz a tartása, viszont helyette ez túlságosan keménynek bizonyult, ez által az arc vonásai szinte semennyire nem voltak láthatóak.

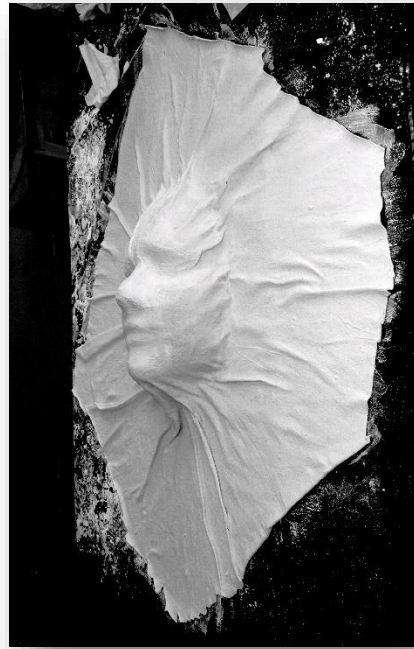

47. kép

Következő anyagként ugyancsak egy lepedőt használtam, viszont ez egy sokkal vékonyabb és rugalmasabb anyagból volt. Ezek a tulajdonságok tették lehetővé azt, hogy sokkal könnyebben formáljam és alakítsam a leplet az arc vonásainak megfelelő módon, illetve később a különböző testrészek is kellőképpen kellett látszódnak.

48. kép

49. kép

A második konzultáción is kaptam sok visszajelzést és tanácsot a munkám kivitelezhető elkészülésével kapcsolatban. Az egyik igen átgondolandó kérdés a gipsz és annak tartóerejéhez kapcsolódott. Hisz amíg a tesztként elkészített portré egyben marad, addig egy egész alakos ugyan ilyen módon kivitelezett nagyobb forma a saját súlyánál fogva összetörhet. Ezért is találtam ki, hogy textil keményítőt is használok az elkészítéshez. A gipsz használatával tudom legmegfelelőbben elkészíteni a munkát, legkönnyebben formálni és létrehozni a vonásokat, mivel egy olyan réteget képez, amely a száradásig szinte ujjbeggyel is elkenhető és van súlya is, hogy az anyagot a helyén tartsa, ott ahol én szeretném, hogy gyűrődjön, vagy érjen hozzá a modelltől levett testekhez, tehát kellett gipszet is használnjak, a textil keményítő nem volt kifejezetten formálható, oda ragadt a negatívokhoz, illetve az ecsethez is, amivel felvittem a lepedőre, így egyáltalán nem volt kivehető az anyag mögött lévő forma. Ezért a gipsz réteget vontam be vele, hogy erősítsem. illetve az egész munka hátulját is, ahol pedig először gipsz nélküli textil látszott csak ki, ezért közvetlenül azt keményíthettem ki.

Sok kisebb gyakorló anyagdarabot készítettem, az egyiket csak gipsszel kentem le, a másikat ragasztóval is, a harmadiknak pedig a hátulján is volt gipszréteg. miután megszáradtak, láthattam az ötletem kivitelezhetőségét, és nagy öröömre a gipszre kent ragasztó kifejezetten szépen keményítette meg az egész formát. Miután a tesztek megtörténtek, elkezdhettem dolgozni magán a munkán is.

5.d. A munka véglegesítése

Miután elvégeztem minden egyes ötletemből és az összes rendelkezésre álló anyagból több kísérletet, meggyőződhettem végre arról, hogy pontosan milyen anyagokat, eszközöket fogok használni a végleges munkám elkészítéséhez.

A legtöbb forma kivitelezéséhez a gipszet használtam. Alapvetően a modell negatív és pozitív öntvényét is ebből az anyagból készítem, a később ráhelyezett lepedőt is ennek használatával keményítem tetszésem szerint, a vékony gipszrétegre pedig Paverpol¹¹ textilragasztót illetve faragasztót kentem, amellyel jobban összefogtam az egészet, hiszen magában a gipszréteg túlságosan törékeny lett volna. Az elkészült, formákról leemelt munkának a hátulját ismételten bekentem ragasztóval, illetve gipsszel is, hogy erősítsek a tartásán. A lepedő pedig minél vékonyabb és viszonylag rugalmas kellett, hogy legyen. A véglegesített kikeményített formát pedig fehér akrilfestékkel vontam be, a kisebb-nagyobb színekülönbségek elkerülése végett.

A végleges munka a falra kerül, először sokat gondolkoztam azon, hogy térben legyen fellógatva, körbejárható installációként funkcionáljon, viszont szimplán nem lett kellő képen érdekesítő a hátsó része, ahhoz, hogy érdemes legyen minden szögből megnézni.

A kész munkáról különböző kontrasztos¹² megvilágításokkal készítettem fényképeket, teljes alakban, illetve részleteiben is.

¹¹ Dekorációs szobrászkellék termékcsalád

¹² A megvilágítás különbsége, egy időben vagy egymás után megfigyelt felületek világossági különbsége, az árnyalatok élesen elhatárolódó eltérése

6. Összegzés:

Munkám készítése alatt sokat tanultam tanáraitól, inspirálódtam más művészekből, és fejlesztettem saját magamat is. Hisz sok teljesen új dolgot próbáltam ki ez alatt az időszak alatt, magát az installációhoz/szoborhoz is sok olyan technikát használtam, amelyet még alig, vagy egyáltalán nem is próbáltam eddigi gyakorlataim során. Ilyen volt például a gipsznegatív készítése gézlapok segítségével élő modellről. A néha egyhangú hétköznapiakat nagyon könnyen fel tudta dobni az, amikor olyan munkát készíthettem, amit igazán élveztem. Voltak természetesen nehézségek, de valahogy mindig megoldódtak azok is. Azt tudom mondani, hogy talán, ha nem is teljesen, de létre tudtam az alap elképzelésemet hozni. Ezért köszönettel tartozom konzulenseimnek, és a sok inspiráló művészeknek is.

Célom az volt, hogy a saját érzéseimet és a fejemben látottakat átadjam, de úgy, hogy senkire ne erőltessem rá azt. Mindenkinek megadva a lehetőséget, hogy valami egészen mást lásson bele a munkámba, de a történet hallatán az én saját nézetemet is bele tudja képzelni. Ez remélhetőleg sikerült is. Mindezt pedig nem a megszokott festészeti eszközökkel, amiket a szakunkon tanulunk szerettem volna bemutatni, hanem kissé más művészeti ágak keverésével.

Amint említettem már, szinte számomra teljesen új eszközökkel dolgoztam a munka elkészítése alatt, ezért voltak kihívások, nem is kevés. Ezek ellenére, talán az egyik legtöbb izgalmat és örömet hozó munka volt ez számomra a három évet átfedő tanulmányaim alatt.

Az installáció megközelítőleg 120x190 cm átmérőjű, illetve körülbelül 30-40 cm-re emelkedik ki a síkból. Egy nőt ábrázol, aki a néző felé nyújtja bal kezét, jobb térdét pedig kissé emeli, hiszen lebeg csak a fal mögötti világban. A saját történetemet valósítottam meg, teljes mértékben azokból az érzésekből merítkeztem amik akkor a hipnózis alatt bennem cikáztak. Ezt a gondolatot tekintve, szinte magam is az alkotás része vagyok, hiszen felém nyúlt az alak valamikor, néhány évtel ezelőtti emlékképben, vagy épp „látomásban”. Tehát most is felém nyúl, és nem érhetjük el egymást mert másik világban és idősíkon vagyunk.

Éppen ezért is adtam a munkámnak egy kérdést címként: *Látomás, vagy emlékkép?*

Hisz megfogalmazódott bennem is először a kérdés, és tudom, hogy másban is megfogalmazódhat. Nem jelenthetem ki, hogy emlékkép volt, hiszen ez csak az én nézetem szerint volna igaz, de azt sem mondhatom, hogy csak egy látomás, mert akkor pont az ellenkezője történe. Ezért mindenkire rábízom azt, hogy mit gondol és miben hisz.

Mindenkinek szíve joga ezt eldönteni, én csak felteszem a kérdést és bemutatom az érzéseimet és gondolataimat, amiket akkor éreztem.

Szeretnék köszönetet mondani azoknak az embereknek, akik miatt ez a munka nem is jöhetett volna létre. Első sorban édesanyámnak, Porcza Csengének köszönném meg azt, hogy ebben a világnézetben nevelt fel, és hogy megtanította nekem az önkifejezést, érzéseim és gondolataim őszinte kimutatását. Másodszor pedig szeretném megköszönni konzulenseimnek Ficsek Ferencnek és Sörös Ritának mind azt a technikai és elméleti tudást, amelyet rám ruháztak ez idő alatt. Végül, de nem utolsó sorban pedig nagy hálámat fejezem ki Nagy Lídiának, aki elvállalta, hogy a munkámhoz modellkedik, és nem hagyott cserben egyszer sem.

50. kép: Kész munka – megvilágítás #1

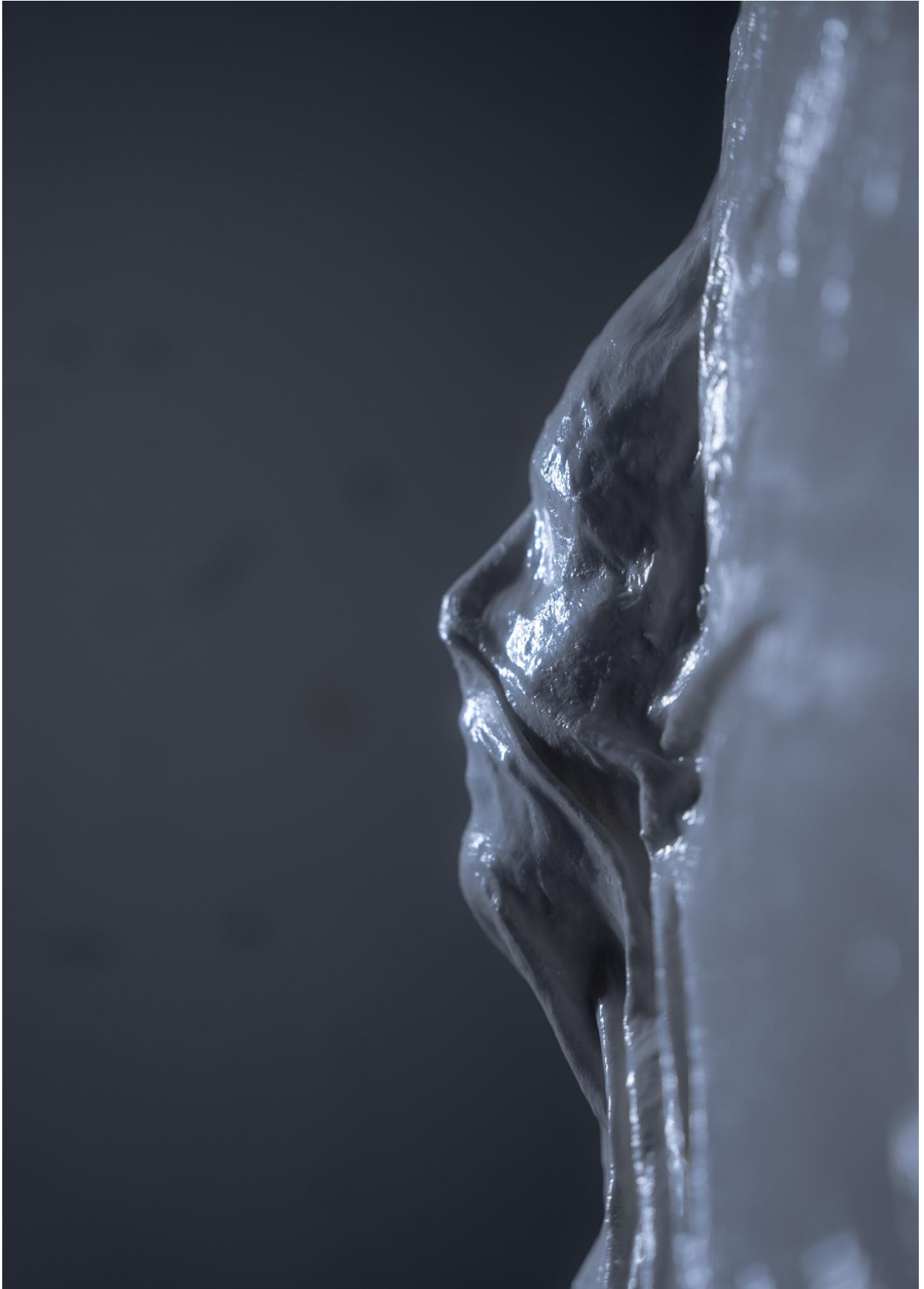
51. kép: Kész munka – megvilágítás #2

52. kép: Kész munka – Részlet #1

53. kép: Kész munka – Részlet #2

54. kép: Kész munka – Részlet #3

55. kép: Kész munka – Részlet #4

7. Képjegyzék:

Inspirációk:

1. Szikora Tamás: *Objektek (kiállítás)*, 2001, Budapest, Ludwig Múzeum (15. oldal)
2. Szikora Tamás: *Két dobozárnyék*, Pasztell, karton, 126x95 cm, 1999, Budapest (15. oldal)
3. Keserü Ilona: *Alkony*, 100x130 cm, olaj, vászon, 2003, Budapest (16. oldal)
4. Giovanni Lorenzo Bernini: *Alvó hermafrodita*, Márvány, 169 cm, 1619, Louvre, Párizs (16. oldal)
5. Giovanni Lorenzo Bernini: *Szent Teréz extázisa*, Márvány, 3,5 m, 1647-1652, Róma (16. oldal)
6. Giovanni Lorenzo Bernini: *Boldog Ludovica Albertoni halála*, Márvány, 1674, Altieri-kápolna (17. oldal)
7. Antonio Corradini: *Fátyolos nő mellszobra*, Márvány, 1717-1725, Velence (18. oldal)
8. Antonio Corradini: *Vestal Virgin Tuccia*, Márvány, 230 cm, 1743, Róma (18. oldal)
9. Antonio Corradini: *Szentség*, Márvány, 195 cm, 1752, Nápoly (18. oldal)
10. Jago: *Vailed Son (Fátylázott Gyermek)*, Márvány, 200x100x50 cm, 2019, Nápoly (19. oldal)
11. Jago: *Aiace & Cassandra*, Márvány, 135x70x303 cm, 2022, Nápoly (19. oldal)
12. Jago: *Pietas*, Márvány, 140x80x150 cm, 2021, Róma (19. oldal)
13. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Kocka 1.*, agyag, 6x6x6x6 cm (20. oldal)
14. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Kocka 2.*, agyag, 6x6x6x6 cm (20. oldal)
15. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gömb 1.*, agyag, 6 cm (20. oldal)
16. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gömb 2.*, agyag, 6 cm (20. oldal)
17. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Kúp 1.* agyag, 4x7 cm (21. oldal)
18. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Kúp 2.* agyag, 4x7 cm (21. oldal)
19. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Három test*, agyag (21. oldal)
20. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Műanyag zsák 1.*, 30x30 cm (22. oldal)
21. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Műanyag zsák 2.*, 30x30 cm (22. oldal)
22. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Folpack 1.*, 30x30 cm (22. oldal)
23. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Folpack 2.*, 30x30 cm (22. oldal)
24. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Folpack 3.*, 30x30 cm (23. oldal)
25. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Folpack 4.*, 30x30 cm (23. oldal)
26. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Folpack 5.*, 30x30 cm (23. oldal)
27. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Folpack 6.*, 30x30 cm (23. oldal)
28. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Vászon 1.*, 30x30 cm (24. oldal)
29. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Vászon 2.*, 30x30 cm (24. oldal)
30. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Vászon 3.*, 30x30 cm (24. oldal)
31. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Vászon 4.*, 30x30 cm (24. oldal)
32. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Vászon 5.*, 30x30 cm (24. oldal)
33. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Vászon 6.*, 30x30 cm (24. oldal)
34. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Kéz & Folpack 1.*, gipsz, 30x30 cm (25. oldal)
35. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Kéz & Folpack 2.*, gipsz, 30x30 cm (25. oldal)
36. Fülöp Koppány: *Vázlat: Digitális vázlat a figuráról 1.*, 1200x1600 px (26. oldal)
37. Fülöp Koppány: *Vázlat: Digitális vázlat a figuráról 2.*, 1200x1600 px (26. oldal)
38. Fülöp Koppány: *Vázlat: Digitális vázlat a figuráról 3.*, 1200x1600 px (26. oldal)
39. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Ragasztó és anyag 1.*, 30x40 cm (28. oldal)
40. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Ragasztó és anyag 2.* 20x25 cm (28. oldal)
41. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gipszes géz negatív próba*, 7x15 cm (30. oldal)
42. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gipsz keményítés*, gipsz, textil, 30x40 cm (30. oldal)
43. Fülöp Koppány: *Munkafolyamat: Arc negatív forma - készítési folyamat*, gipsz, géz (30. oldal)
44. Fülöp Koppány: *Munkafolyamat: Elkészült arc negatív forma*, gipsz, géz, 15x22 (30. oldal)
45. Fülöp Koppány: *Munkafolyamat: Arc pozitív forma - készítési folyamat*, gipsz, géz, 15x22 (31. oldal)
46. Fülöp Koppány: *Munkafolyamat: Arc pozitív forma*, gipsz, 15x22 (31. oldal)
47. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gipsz keményítés – erősebb lepedő*, gipsz, textil, 50x60 cm (31. oldal)
48. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gipsz keményítés – rugalmas lepedő 1.*, gipsz, textil, 50x60 (32. oldal)
49. Fülöp Koppány: *Anyagkísérlet: Gipsz keményítés – rugalmas lepedő 2.*, gipsz, textil, 50x60 (32. oldal)
50. Kész munka – megvilágítás #1, gipsz, textil, faragasztó, ~120x190 cm, 2023, Kaposvár (36. oldal)
51. Kész munka – megvilágítás #2, gipsz, textil, faragasztó, ~120x190 cm, 2023, Kaposvár (37. oldal)
52. Kész munka – Részlet #1, gipsz, textil, faragasztó, ~120x190 cm, 2023, Kaposvár (38. oldal)
53. Kész munka – Részlet #2, gipsz, textil, faragasztó, ~120x190 cm, 2023, Kaposvár (39. oldal)
54. Kész munka – Részlet #3, gipsz, textil, faragasztó, ~120x190 cm, 2023, Kaposvár (40. oldal)
55. Kész munka – Részlet #4, gipsz, textil, faragasztó, ~120x190 cm, 2023, Kaposvár (41. oldal)

8. Irodalomjegyzék:

Deepak Chopra: Élet a halál után, Budapest, 2008, Édesvíz Kiadó.

Sheldrake, P.: A spiritualitás rövid története. Budapest, 2008, Református Kálvin Kiadó.

Székely, I.: Terápia és vallás – újraközeledés. Budapest, 2006, Animula Kiadó.

Pósa Ferenc: A spirituális gyógyászat nagykönyve. Algyő, 2014, Pósa Ferenc Bt.

Elisabeth Claire Prophet, Patricia R. Spadaro: A gyakorlati spiritualitás művészete, Budapest, 2006, Édesvíz Kiadó.

Kopeczky Róna: An Introduction to the Work of Ferenc Ficzek, 2016, abc ResearchLab.

Aknai Tamás: A Pécsi Műhely, Pécs, 1995, Jelenkor Kiadó

Földényi F. László, Bak Imre, Trombitás Tamás, Körösi Tamás: A testet öltött festmény, Pécs, 1998, Jelenkor Kiadó (Bak Imre: Sík, tér, semmi, valami, templom, koporsó)

Spiritualitás fogalma wikipédia: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Spiritualit%C3%A1s>

Reinkarnáció a vallásokban: <https://reinkarnacio.webnode.hu/reinkarnacio-a-vallasokban/>

Beke Zsófia Doktori Disszertációja, Budapest, 2005

Johannes Itten: A színek művészete (Tanulmányi kiadás), Budapest, 2016, Göncöl Kiadó Kft.

A ZÁRÓDOLGOZAT/SZAKDOLGOZAT/DIPLOMADOLGOZAT TARTALMI KIVONATA

Dolgozat címe: **Látomás, vagy emlékkép?**

A dolgozatot készítő hallgató neve: **Fülöp Koppány**

Szak, képzési szint és tagozat megnevezése: **Képzőművészet Szak, alapképzés, nappali tagozat**

Tanszék/Intézet (ahol a dolgozat készült) megnevezése: **Vizuális Tanszék**

Belső témavezető: (név, beosztás, munkahely megnevezése) **Ficzek Ferenc, DLA, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, Rippl-Rónai Művészeti Intézet**

Látomás, vagy emlékkép? címet kapta a diploma munkám, mivel a kérdés bennem is megfogalmazódott, amikor átéltem azt a hipnotikus állapotban történő meghatározó eseményt, amelynek hatására végül a diplomamunkám megfogalmazódott bennem és elkészült. A munka egy installáció vagy dombormű, amely a spirituális és a fizikai világ közti falat áttörésének megkísérlését mutatja be. Egy női alak látható vagy éppen érzékelhető a felületen, aki nyúl a néző felé bal kezével.

A munkát gipsz, ruhaanyag és különböző ragasztók segítségével hoztam létre. Elkészüléséhez szükségem volt még egy modellre is, akinek különböző testrészeiről (amelyek a fal síkjából kiemelkednek) vettem le a negatív formákat, ezekből gipsz segítségével pozitívokat készítettem. Miután ezek elkészültek, a különböző testrészeket elrendeztem vízszintes felületen az emberi test arányainak megfelelően, majd egy lepedőt helyeztem rá a kialakult testre és vékony réteg gipsszel kentem le, miközben formáltam a gyűrődéseket. Száradás után egy ragasztóréteg is került ennek felszínére. Ez által később könnyebben mozdíthatóvá és teherbíróbbá vált a munka. Miután ez a réteg is megszáradt, függőlegesen fellógattam a munkát és a hátsó részét is lekentem egy ragasztó réteggel, ez után vált ténylegesen kikeményítetté és erőssé az alkotás.

2023.05.03.

KONZULTÁCIÓS NYILATKOZAT

A Fülöp Koppány (név) (hallgató Neptun azonosítója: DMS71P)
konzulenseként nyilatkozom arról, hogy a
záródolgozatot/szakdolgozatot/diplomadolgozatot/portfólió¹ áttekintettem, a hallgatót az
irodalmi források korrekt kezelésének követelményeiről, jogi és etikai szabályairól
tájékoztattam.

A záródolgozatot/szakdolgozatot/diplomadolgozatot/portfóliót a záróvizsgán történő védeésre
javaslom / nem javaslom².

A dolgozat állam- vagy szolgálati titkot tartalmaz: igen nem^{*3}

Kelt: 2023. év 05. hó 01. nap

Belső konzulens

¹ A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törlendő.

² A megfelelő aláhúzendó.

³ A megfelelő aláhúzendó.

NYILATKOZAT

a záródolgozat/szakdolgozat/diplomadolgozat/portfólió¹ nyilvános hozzáféréséről és eredetiségéről

A hallgató neve: FÜLÖP KOPPA'NY
A Hallgató Neptun kódja: DMS.71P
A dolgozat címe: Sátomár, vagy emlékhely?
A megjelenés éve: 2023
A konzulens tanszék neve: Urszulin Tanszék

Kijelentem, hogy az általam benyújtott záródolgozat/szakdolgozat/diplomadolgozat/portfólió² egyéni, eredeti jellegű, saját szellemi alkotásom. Azon részeket, melyeket más szerzők munkájából vettem át, egyértelműen megjelöltem, s az irodalomjegyzékben szerepeltettem.

Ha a fenti nyilatkozattal valótlan állítottam, tudomásul veszem, hogy a Záróvizsga-bizottság a záróvizsgából kizár és a záróvizsgát csak új dolgozat készítése után tehetek.

A leadott dolgozat, mely PDF dokumentum, szerkesztését nem, megtekintését és nyomtatását engedélyezem.

Tudomásul veszem, hogy az általam készített dolgozatra, mint szellemi alkotás felhasználására, hasznosítására a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem mindenkori szellemi tulajdonkezelési szabályzatában megfogalmazottak érvényesek.

Tudomásul veszem, hogy dolgozatom elektronikus változata feltöltésre kerül a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem könyvtári repozitori rendszerébe.

Kelt: 2023 év 05. hó 01. nap

Hallgató aláírása

¹ A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törlendő.

² A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törlendő.